

RECHTSPRAAK

CAO voor het Beroepsgoederenvervoer over de weg en de verhuur van mobiele kranen. Werknemer wordt alsnog in de gelegenheid gesteld zijn vordering te baseren op de daadwerkelijk te weinig betaalde overuren nu hij op onjuiste gronden te veel pauze-uren heeft geregistreerd. Werkgever heeft eerder niet voldaan aan de cao-verplichting om de ondertekende exemplaren van de urenstaten aan werknemer te overhandigen.

Feiten

Werknemer is op 10 juli 2011 in dienst getreden bij de vennootschap onder firma G.B.O. Transport & Zoon V.O.F (hierna: GBO). Op de arbeidsovereenkomst is de Cao voor het Beroepsgoederenvervoer over de weg en de verhuur van mobiele kranen (hierna: de cao) van toepassing. Bij brief van 28 februari 2017 aan GBO heeft werknemer de arbeidsovereenkomst opgezegd tegen 31 maart 2017. Op 22 maart 2017 is werknemer in dienst getreden bij een derde. Werknemer heeft onder meer in eerste aanleg in conventie – samengevat – gevorderd om GBO c.s. te veroordelen tot betaling van achterstallig loon over maart 2017, overuren, verblijfskosten, niet genoten vakantie-/verlofuren, scholingskosten inclusief reiskosten, een bedrag van € 15 netto aan bijtelling bekeuringen alsmede afgifte van een deugdelijke brutonetto-specificatie over het gevorderde. De kantonrechter heeft bij vonnis van 5 december 2018 in conventie GBO c.s. veroordeeld tot betaling van € 15 netto betreffende de bijtelling bekeuringen en de overige vorderingen van werknemer afgewezen. Werknemer is in hoger beroep gekomen met zeven grieven. Hij vordert dat het door de kantonrechter gewezen vonnis wordt vernietigd en dat zijn vorderingen alsnog worden toegewezen.

*Oordeel**Overuren doordeweeks*

Ter zitting bij het hof is gebleken dat werknemer regelmatig ten onrechte wachttijd, die als werktijd wordt gezien, al dan niet op instructie van GBO als pauze-uren heeft geboekt waardoor hij op onjuiste gronden te veel pauze-uren heeft geregistreerd. GBO kan zich er echter niet op beroepen dat werknemer door eigen schuld te veel pauze-uren heeft ingevuld c.q. de dagrapporten onjuist zou hebben ingevoerd omdat op GBO de verplichting rust om werknemer uit betalen met inachtneming van artikel 26 van de cao en dus ook bijvoorbeeld wachttijd moet vergoeden. Op grond van de door werknemer ingevulde dagrapporten hadden de pauze-uren op grond van de pauzestafel door GBO kunnen worden berekend. Met de

pauzestaffel is de pauzeduur gefixeerd. Dit betekent dat ook indien werknemer langer heeft gerust/gewacht dan de pauzestaffel aangeeft, werknemer in beginsel recht heeft op betaling van deze uren. Dit is in overeenstemming met de rechtspraak van het Hof van Justitie waarin is bepaald dat wachttijd in beginsel heeft te gelden als (betaalde) werktijd, indien de werknemer voor zijn werkgever op een arbeidsplaats aanwezig dient te zijn. Het standpunt van GBO c.s. dat zij geen verder loon is verschuldigd omdat GBO heeft uitbetaald op basis van de door werknemer ingevulde dagrapporten is daarom niet houdbaar. Nu GBO niet heeft voldaan aan haar verplichting uit de cao om door haar ondertekende exemplaren van de urenstaten aan werknemer te overhandigen, is de termijn van drie maanden van de cao, waarbinnen werknemer gehouden was te klagen over een niet juist geaccordeerde urenverantwoording, naar het oordeel van het hof niet gaan lopen omdat de aanvang van deze termijn is gekoppeld aan de ontvangst van een door de werkgever geaccordeerd exemplaar. Werknemer zal daarom, zoals verzocht, in de gelegenheid worden gesteld om zijn vordering te baseren op de daadwerkelijk te weinig betaalde overuren. In verband daarmee wordt GBO op grond van artikel 22 Rv bevolen om bij akte over te leggen (zonder verdere toelichting): alle dagrapporten, urenstaten, uitdraaien van de tachografen en salarisspecificaties over de periode dat werknemer in dienst was.

Overige vorderingen

De grieven ten aanzien van het achterstallig loon, de overuren weekend en verblijfskosten, niet genoten vakantie-/verlofuren worden verworpen. Het hof is van oordeel dat GBO c.s. de cursuskosten voor het ADR-certificaat tot een bedrag van € 250 dient te vergoeden. Het hof zal de grieven betrekking hebbend op de afwijzing van de vorderingen tot afgifte van een bruto-nettospecificatie en de wettelijke verhoging en rente behandelen na de aktenwisseling omdat het al dan niet slagen van deze grieven afhankelijk is van het al dan niet toewijzen van de vordering tot betaling van de overuren doordeweeks.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 02-03-2021

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2021:2006

Zaaknummer: 200.256.168

Rechters: O.G.H. Milar, M.A.M. Vaessen en J.G.A. Struycken

Advocaten: M. de Boorder en S. Karagan

Wetsartikelen: 7:628 BW en 22 Rv